

Από το Αλφαβητάρι Εντόμων,
απόσπασμα από το κεφάλαιο Β (“Bee”)

Μπορεί ακόμη να δει, νοερά, τον μορφασμό του. Θύμιζε λίγο τον μορφασμό που κάνει κάποιος που τον στραβώνει το φως. «Πώς λέγεται η μέλισσα στ’ αγγλικά;» Μορφασμός, προσπαθώντας να βρει κάτι να πει, κάτι που θα μπορούσε να την ενδιαφέρει.

«Bee. Η μέλισσα λέγεται bee. Ελάχιστα διαφέρει από το ρήμα είμαι». Και μετά από μικρή παύση: «Του μπι ορ νοτ του μπι». Αλαμπουρνέζικα.

«Πώς είπες;» Θα πρέπει να είχε κάνει τον ίδιο μορφασμό προσπαθώντας να καταλάβει.

To bee or not to bee. Επειδή, απ’ όταν χήρεψε, οι μέλισσες ήταν για κείνον συνώνυμες με τη ζωή.

από το κεφάλαιο Υ (Υμενόπτερα)

Συνέβη ενώ ήταν ακόμη στο *Waldhaus*. Στο μεσουράνημα του φθινοπώρου. Απόγευμα. Σε κάποια απογευματινή βόλτα τον τσίμπησε κάτι. Σφήκα ή μέλισσα. Κατά κανόνα, αργά το απόγευμα τα υμενόπτερα είναι πιο επιθετικά. *Υμενόπτερα*, κι αν μη μοιάζουν τα φτερά τους με τον κοριτσίστικο υμένα. Εξελιγμένα έντομα, καταλαβαίνουν από συμμετρία κι ολόκληρη η ύπαρξή τους υπόκειται σε αυστηρούς κανόνες, όπως η μουσική του. Μόνο παράξενο δεν είναι που ενδιαφέρθηκε για κείνον ένα υμενόπτερο.